

EERST LEZEN.
DAN BESTELLEN.

CATALOGUS der
NIEUWE ZONDAGSSCHOOL-SERIE

onder redactie van A. L. GERRITSEN.

FEESTUITGAVEN
GESCHIKT VOOR UITDEELINGEN.

NAJAAR 1917.

H. TEN BRINK - UITGEVER - ARNHEM.

L. S.

Hoewel wij oorspronkelijk vreesden door de enorme stijging der papierprijzen, de uitgave der Zondags-schoolboekjes òf tijdelijk te moeten staken òf althans aanmerkelijk te beperken, is het ons toch gelukt het benodigde papier te kunnen krijgen en bieden wij U hierbij aan de volledige lijst van de in 1916 en 1917 verschenen Zondagsschool-lectuur.

Van de in 1916 verschenen uitgaven voegden we er een uittreksel der verschenen recensies bij, hetgeen zeker de keuze der boeken en boekjes zal vergemakkelijken, terwijl we van **alle** uitgaven een „kort uittreksel” van den inhoud, benevens opgave voor welken leeftijd, bijvoegden. Kosten zijn niet gespaard, om een onzer bekende goede teekenaars aan de uitgave te verbinden, druk en papier gaven we zoo goed mogelijk. We hadden de groote voldoening den heer A. L. Gerritsen, die zijn taak zeer ernstig opneemt, weer bereid te vinden om de redactie te voeren. Geen boekje wordt alzoo opgenomen of de inhoud is eerst getoetst aan de eischen, die men aan goede Zondagsschoollectuur mag stellen.

En nu hopen we, dat we van U mogen ontvangen uw daadwerkelijken, door ons zoo zeer gewaardeerden steun in ons pogen, om aan de Zondagsscholen goede lectuur te geven.

Zonder dien steun kunnen we niet blijven doen wát we o! zoo gaarne wenschen, en dat is, ieder jaar de Nieuwe Zondagsschool-Serie, onder Redactie van A. L. Gerritsen, te verrijken met een aantal frissche, aardige boekjes.

Dat de serie 1916 goed werd ontvangen blijkt wel uit de prachtige besprekingen, die diverse toonaangevende bladen aan de uitgave hebben gewijd.

ARNHEM, September 1917.

H. TEN BRINK.

De Nieuwe Zondagsschool-Serie telt thans 33 deeltjes.

1.	Van Kerstlichtjes door HERMANNA	Prijs	f 0.15
2.	Hoe Wim meehelp door HERMANNA	Prijs	f 0.15
3.	De goudleeren schoentjes door HERMANNA	Prijs	f 0.15
4.	Pau's Kerstgang door HERMANNA	Prijs	f 0.25
5.	Poppelijntje door W. A. G. J. GILLES.	Prijs	f 0.15
6.	Stompejan door W. A. G. J. GILLES. Gecartonneerd	Prijs	f 0.30
7.	Gewone jongens door HENRI HOOGLANDT. Gecartonneerd	Prijs	f 0.70
8.	Echt gebeurd door J. L. F. DE LIEFDE	Prijs	f 0.20
9.	Beter zoo door J. L. F. DE LIEFDE	Prijs	f 0.25
10.	Truusjes platen door A. N.—S.	Prijs	f 0.20
11.	Wat het turfschip bracht door A. N.—S. Gecartonneerd	Prijs	f 0.45
12.	Kerstkaarsjes door E. PALMA	Prijs	f 0.20
13.	Van donkere dagen door W. BLOMBERG—ZEEMAN Gecartonneerd	Prijs	f 0.70
14.	Wim en Mien door W. BLOMBERG—ZEEMAN.	Prijs	f 0.15
15.	Lucius naar het Duitsch van V. M. VIATOR door A. L. GERRITSEN. Gecartonneerd	Prijs	f 0.45
16.	Nellie door HERMANNA	Prijs	f 0.25
17.	Kerstmis bij Oma door HERMANNA. Gecartonneerd	Prijs	f 0.40
18.	Een zachte winter door W. A. G. J. GILLES	Prijs	f 0.20
19.	De spaarbank van Sam Franklin door A. L. GERRITSEN	Prijs	f 0.20
20.	Marianne Ronsberg door ARI DANE. Gecartonneerd	Prijs	f 0.90
21.	Aasjes visschen door ARI DANE	Prijs	f 0.20
22.	Bruno door T. BOKMA.	Prijs	f 0.25
23.	Jaap's portret door HENRI HOOGLANDT	Prijs	f 0.35
24.	Bert z'n kerstvakantie door ALETTA HOOG	Prijs	f 0.20
25.	Plaats voor het kindeke door ALETTA HOOG	Prijs	f 0.25
26.	Wat de kerstboomen vertelden door ALETTA HOOG	Prijs	f 0.25
27.	Nonnie door W. BLOMBERG—ZEEMAN. Gecartonneerd	Prijs	f 0.45
28.	Wie was de rijkste? door W. BLOMBERG—ZEEMAN	Prijs	f 0.15
29.	Het dorre boompje door H. GORDEAU	Prijs	f 0.25
30.	Marietje door H. GORDEAU.	Prijs	f 0.30
31.	Marie's Moes door H. STREEFKERK	Prijs	f 0.25
32.	Kees' aquarium door H. STREEFKERK. Gecartonneerd	Prijs	f 0.60
33.	Erop of eronder door J. L. F. DE LIEFDE. Gecartonneerd	Prijs	f 0.50

De nos. 1—15 verschenen in 1916.
De nos. 16—33 zijn alle nieuw.

Conditie voor bestelling bij Uitdeeling.

Wij leveren alle bestellingen voor uitdeelingen tot een bedrag van minstens f 10,— waarde of bij minstens 25 exemplaren, geheel naar eigen keuze al of niet gesorteerd, — hetzij direct òf door bemiddeling van uw boekhandelaar — tegen de helft van de genoteerde prijzen (alzo met een korting van 50%).

Bij de meeste boekhandelaren zijn onze Zondagsschool uitgaven ter inzage te verkrijgen.

Bij directe aanvraag tot ons zenden wij ook gaarne ter inzage, mits men ze ook franco terugzendt.

Wenscht men kennismaking alleen met de 18 nieuw verschenen

nos. 16—33, dan stellen wij deze, voor eigen rekening genomen,
beschikbaar voor f2,40 + porto.
De in 1916 verschenene (nos. 1—15) voor - 1,75 + porto.
Alle verschenene (nos. 1—33) voor - 4,— + porto.

Dit recht wordt aan elke Zondagsschool en elke Vereeniging van Zondagsscholen slechts eenmaal jaarlijks toegestaan.

Een bestelbiljet is hierbij gevoegd en verzoeken wij beleefd hiervan te willen gebruik maken.

Aan ons onbekende adressen wordt onder rembours geleverd.

Hieronder volgen de titels der nu nieuw verschenen boekjes (de nos 16 tot 33) met hun „Korte inhoud”, proeve van illustratie, en vermelding voor welken leeftijd bestemd.

UITGAVEN VAN 1917.

16. **Nellie** door HERMANNA, voor meisjes van 10—13 jaar.

„Gehoorzaamheid is beter dan offers.” Dit is een moeilijke les om te leeren voor Nellie, die er haar hart opgezet heeft dat rozeboompje, als welkom-thuis, voor moeder, te koop.

Illustratie uit: „Nellie.”

Hoe verkeerd het uitkomt, als je je zin doordrijft, al is 't ook met een schijn van recht en goede bedoeling, moet „moeders oudste” weldra ondervinden.

17. **Kerstmis bij Oma** door HERMANNA, voor meisjes van 7—8 jaar.

Of je een grooten of een kleinen Kerstboom hebt of misschien

heelemaal geen, dat hindert niet; je kunt evengoed een gelukkig Kerstfeest vieren, want dat hangt maar van je hart af.

Illustratie uit „Kerstmis bij Oma.”

't Wordt dan ook pas écht Kerstmis, als daar geen booze, onvriendelijke gedachten meer in zijn.

Dit ondervinden Gerda en Lotje, die bij Oma logeeren met de Kerstdagen, omdat er thuis een klein broertje is gekomen.

18. Een zachte winter door W. A. G. J. GILLES, voor meisjes en jongens van 9—11 jaar.

Schelto — de elfjarige Zendelingszoon — is in Holland bij zijn grootmoeder. Schelto is de stille trots van zijn grootmoeder en de held van zijn klas. De meester noemt hem den kleinen zending omdat hij zoo mooi van Indië kan vertellen. Eén ding staat hem op school niet aan, zijn naaste schoolmakker loopt op klompen en diens vader gaat met petroleum langs de huizen. Toen Schelto eens het schoolgeld van zijn schoolmakker den meester moest overreiken, smet hij de centen door de klas, stampvoetend: *bah — die vieze oliecenten*. Schelto ontstelt als de meester de 10 oliecenten in het Zendingnegertje doet.

Als Schelto den eersten December den heelen middag druk is met het in den grond zetten van tulpen en krokers, zit grootmoeder voor het raam te genieten..... „Maar waarom werd Schelto zoo kwaad? Waarom gooide hij de krokertjes zoo ruw bij de andere bollen in de doos en sprong hij zoo fluks in het klimop-prieeltje? Waarom wierp hij die bollenmassa in den donkeren prieelhoek en klepte de huisdeur zoo forsich achter zich dicht? Bij de tuinheg klonk jongensgegichel van twee schoolmakers van Tijmen en van

Kees.... van Kees.... wiens vader de huizen langs ging met petroleum....

Schelto heeft een groot verlangen naar een echten Hollandschen winter, met dik ijs en veel sneeuw. In Indië hebben zijn ouders zooveel verhalen gedaan van de strenge Hollandsche winters. Schelto ziet geen sneeuw en geen ijs. Als hij bij zijn leuke buurvriendinnetje een slee op zolder ziet, komt het verlangen naar sneeuw en ijs sterk boven. Hij klaagt over den zachten winter in zijn brieven aan zijn moeder. Hij schrijft ook over de grappige kindertaal van Ineke. Hij schrijft niets van de oliecenten. Zelfs zijn grootmoeder heeft hij nooit verteld dat Kees van den petroleumman naast hem zit op school. Grootmoeder houdt toch zooveel van Kees. Geen wonder. De petroleumman heeft haar verteld dat door Gods goedheid zijn Kees hem gered heeft van den drank. Vroeger voorbij het Godshuis naar het drankhuis. Nu: voorbij het drankhuis elken Zondag naar het Godshuis. *Den eersten Zondag van Maart wandelde grootmoeder in haar*

Illustratie uit: „Een zachte winter.”

tuintje. Lekker scheen het zonnetje. Grootmoeder keek in het vochtige klimopprieeltje. *Grootmoeder sloeg d'r handen in elkaar, zooveel moois zag ze.*

Ze bukte — bukte nog eens.

Ze zag bloeiende krokers — paarse en oranjekleurige.

En wel een heele groote hoop.

Niet in den grond van het prieeltje — maar op den grond.

Ook tulpeknoppen en narcisstengels en hyacynthenblaren door elkaar. Toen grootmoeder een krokertje wou opnemen, kon ze het niet. Al de bloembollen zaten vast aan elkaar. De bollenhoop was zoo groot als een koekepan en wel een vuist dik. Grootmoeder kon maar niet begrijpen hoe die bloemenweelde in het donkere prieeltje was gekomen. Tot Schelto er bij kwam. Die was ook één en al verbazing. Eigenlijk ook in verlegenheid. Hij had zijn grootmoeder toch wijs gemaakt dat al de bruine bollen in den grond gezet waren Het duurde een heelen tijd eer de bloemenklomp losgewoeld was. Zonder doorbreken kwam die klomp op het oude kopjesblad. „Zoo'n zachte winter, zoo'n zachte winter” lachte groot-

moeder, toen ze wel 19 bloemen telde. Als Schelto Ineke en haar moeder heeft gehaald, snijdt grootmoeder met het scherpe aardappelmessje de bloemenklomp in drie brokken.

Eén voor de moeder van Ineke.

En één voor grootmoeder.

Het grootste stuk was nog over.

Dat is voor voor zei grootmoeder.

Voor den vader van Kees, zei Schelto.

Hij bedoelde zijn schoolmakker, die ziek was.

Grootmoeder's oogen lachten, lachten.

Goed jongen, dat mooie stuk is voor Kees.

Kees, vrindje van Sello? vroeg de leuke Ineke.

Ja - ja - zei grootmoeder.

Binnen 't kwartier ging Schelto met zijn bloemenschat naar Kees. Ineke was wat blij - dat ze mee mocht gaan.

19. De spaarbank van Sam Franklin, uit het Engelsch van HESBA STRETTON, door A. L. GERRITSEN, voor jongens en meisjes van 10-13 jaar.

Sam Franklin raakte na zijn huwelijk spoedig in verlegenheid, doordien hij voor z'n vrouw verzweg, dat hij extra verdiensten had voor overwerk. Toen het bedrag grooter werd, wisselde hij het in

Illustratie uit: „De spaarbank van Sam Franklin.”

voor een bankbiljet en verborg het tusschen de voering van zijn trouwvest. Na eenige jaren had hij daar een vrij groote som ver-

borgen, een schat waar zijn hart aan hing, maar die hem zijn geluk roofde. Zonder iets te vermoeden verkocht zijn vrouw het oud geworden vest aan een jood. De gevolgen van het leed daarover, de houding van zijn vrouw, ziekte en werkeloosheid brachten Sam op den weg, die ten leven leidt. De weldaad aan een klein meisje en haar zieken vader bewezen, was oorzaak, dat het oude vest en de daarin geborgen schat weer in Sam's bezit kwam.

20. Marianne Ronsberg door ARI DANE, voor groote meisjes.

Marianne, het dochtertje van Ds. Ronsberg, moet in bed blijven, omdat ze begin van bronchitis heeft. Daar er spoedig een plaatselijk Zendingsfeest zal worden gevierd, waarvoor tal van toebereidselen moeten gemaakt worden, kost het haar grooten strijd zich in de

Illustratie uit: „Marianne Ronsberg.”

omstandigheden te schikken. Aardige tafreeltjes uit het gezinsleven van Ds. Ronsberg worden door het verhaal van dit alles heengevlochten.

Als 't feest wordt gevierd kan Marianne er toch naar toe en helpen in de thee-tent. De tegenwoordigheid van de koningin verhoogt, vooral voor de jonge meisjes die hun hulp verleen in de tentjes, de feestvreugde.

Van de toespraken op het Zendingsfeest wordt uitvoerig medegedeeld die van Mevr. van der Laede. Zij spreekt voor de kinderen, maakt plannetjes met hen om voor de zending

geld bijeen te brengen en verhaalt eerst van Pentjali, het pleegkind van zendeling Kruyt, en dan de aandoenlijke geschiedenis van Rano, een jongetje, dat zij zelf het leven redde, toen zijn heidensche moeder het op haar sterfbed worgen wilde.

21. Aasjes visschen door ARI DANE, voor jongens en meisjes van 8--12 jaar.

Frits van Dranen moet, omdat hij zijn tekst voor de zondagsschool niet tijdig geleerd heeft, thuis blijven als z'n broer Bert met een bevriende familie uitgaat. In dien tijd gaat hij, in plaats van zijn tekst te leeren of de duivenkooi schoon te maken, waar z'n broer hem om gevraagd had, aasjes visschen in de sloot achter de vlierstruiken en krijgt daarbij twist met Truusje, z'n kleine zus. In z'n woede keert hij de flesch met water en kroos, waarin de aasjes waren, om boven Truusjes hoofd en veroorzaakt daardoor zooveel onheil, dat z'n moeder stil gaat zitten schreien. Frits voelt zich ellendig als hij dat ziet. Maar het strenge verwijt van zijn vader verhardt hem weer.

Dina, zijn 16-jarige zuster, weet hem weer in 't goede spoor te brengen, zoodat hij zijn tekst gaat leeren, de duivenkooi schoon maakt en ook met vader en moeder alles weer in 't reine komt.

22. **Bruno** door T. BOKMA, voor jongens en meisjes van 8—10 jaar.

Jan Franse.

Illustratie uit: „Bruno.”

„Bruno” is de hond van baas Ekkert, een ouden gierigaard. Het

Illustratie uit: „Jaap's portret.”

beest lijdt steeds honger, sterft bijna van gebrek. Als hij van baas verandert, wordt dit beter: boer Bonders weet, wat een beest toekomt. Als een rechtvaardige zich over een dier ontfermt ontvangt hijzelf daarvoor zegen terug. Hier wordt Bruno de redder van Bonder's beide kinderen.

23. Jaap's portret door HENRI HOOGLANDT, voor jongens van 9—10 jaar.

Dit boek geeft den strijd in een jongenshart. Jaap en Okke zijn vrienden. Okke is rijk, Jaap arm. Als ze samen hun portret zullen laten maken, kan Jaap geen geld van zijn moeder krijgen. Hij neemt een kwartje weg. Een tijdje later wordt hij ziek, en als hij te ijlen ligt, komt het uit, wat hij deed. Als hij weer beter is, vraagt hij vergeving.

24. Bert z'n kerstvakantie door ALETTA HOOG, voor jongens van 10—12 jaar.

Bert is erg „op huis gesteld en op moeder”, en hij stelt zich veel voor, van zijn Kerstvakantie. Nadat hij de Kerstfeestviering van de Zondagsschool heeft bijgewoond, en daar onder den indruk is gekomen van het „Zoo wie achter mij wil komen, die verloochene zichzelf” — komt er voor hem een uitnoodiging van een ouden neef op een buiten, of hij diens kleinzoon, pas uit Indië gekomen, wat wil komen opvroolijken. Bert heeft er geen zin in, maar de Kerstgedachte: een licht Tehuis verlaten om hen, die in duisternis zitten, te troosten — doet hem besluiten te gaan. En hij heeft er geen spijt van, 't wordt een *goede* Kerstvakantie.

Illustratie uit: „Bert z'n kerstvakantie.”

25. Plaats voor het Kindeke door ALETTA HOOG, voor jongens en meisjes van 8—10 jaar.

In drie verhalen wordt verteld, hoe het Kindeke van Bethlehem een plaats wordt ingeruimd in het leven van verschillende kinderen, op verschillende wijze.

26. Wat de kerstboomen vertelden door ALETTA HOOG, voor jongens en meisjes van 10—12 jaar.

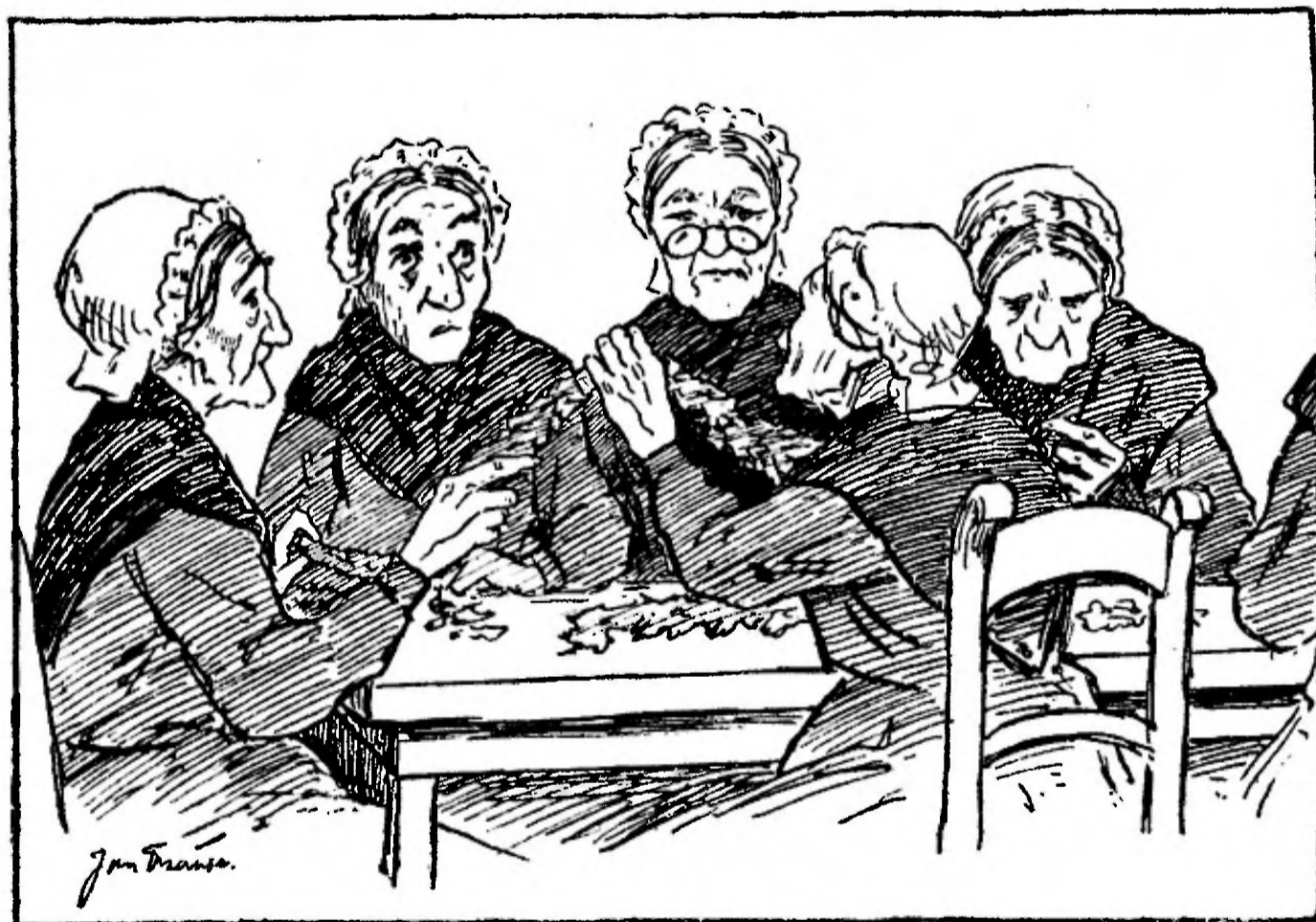
Op een markt staan vele dennen, groot en klein, die voor Kerstboomen verkocht worden. Zoo komen ze in allerlei huizen. Maar begin Januari worden ze alle gebracht in het bewaarschool-lokaal

van „moedertje Mol”, waar den volgenden dag oude vrouwtjes zullen komen om van 't dennegroen kransen en slingers te maken, die de

Illustratie uit: „Plaats voor het kindeke”.

kerk moeten versieren bij 't zendingsfeest op 6 Jan. Dien nacht als al de Kerstboomen in 't lokaal staan, vertellen ze om beurten wat

Illustratie uit: „Wat de kerstboomen vertelden.”

ze gezien en beleefd hebben. En 't mooiste verhaal wordt verteld door het kleinste dennetje, dat er niet eens bij was! Hoe dat kon?

27. **Nonnie** door W. BLOMBERG—ZEEMAN, voor meisjes van 10—14 jaar.

Nonnie, door W. Blomberg—Zeeman, is de geschiedenis van een meisje, dat met vader en moeder naar Holland gaat en daar met blijdschap verwacht wordt door oom en tante en vooral door haar nichtje Bets. Nonnie is een bedorven kindje, een heel ander meisje dan Betsie zich had voorgesteld, zoodat de teleurstelling zeer groot

is. Non maakt het op school zoo bar, dat ze voor goed wordt weggestuurd. Ze moet nu naar een strenge kostschool. Bets voelt hoe vreeselijk dat voor Non is en ook voor haar ouders, die weer naar Indië terugkeeren, doch Nonnie zullen achterlaten. Op Kerstavond geeft de schooljuffrouw, die de school gaat verlaten, een afscheids-samenkomst. Bets weet nu te bewerken, dat Non daar ook komen mag. 't Gevolg is, dat ze weer op school mag komen. Door den goeden invloed van Betsie Valk wordt Non een ander meisje en als haar ouders vertrekken, wordt ze Betsie's pleegzusje.

28. Wie was de rijkste? door W. BLOMBERG—ZEEMAN, voor meisjes van 8—12 jaar.

Mimi Eiken is het eenigste kind van den dokter van het dorp. Hoeveel speelgoed ze ook bezit, haar vriendinnetjes zijn schaarsch, omdat er zoo'n trotsch duiveltje in haar woont. Ze gaat op de dorps-school en krijgt als buurvrouw Marietje Bos, het dochttertje van een arme weduwe. Ze schuift zooveel mogelijk op en spreekt van „het

Illustratie uit: „Wie was de rijkste?”

arme schaap”. Ze tracht haar moeder te bewegen een verzoek tot de juffrouw te richten om een andere plaats. Maar mevrouw Eiken wil daar niets van hooren. Dokter E. neemt haar mee op bezoek bij vrouw Bos. Daar verneemt ze haar eigen vonnis. Op Kerstavond mag ze met moeder mee uitdeeling houden. Ten slotte wordt vrouw Bos bezocht. Daar breekt Mimi's trotsche kopje.

29. Het dorre boompje door H. GORDEAU, voor meisjes van 12—14 jaar.

De oude Geesken, die hout sprokkelde in het bosch, terwijl de houtvester een kerstboom uitzocht met „Meneer”, en daarna met een rijken boer, kreeg van den houtvester een verdord dennenboompje

met de opmerking: dat mag jij wel meenemen om te drogen en te verbranden. Ze gaf echter het boompje aan de arme vrouw Kraller

Illustratie uit: „Het dorre boompje.”

om als kerstboompje te dienen voor haar ziek jongske. Geesken beloofde te zullen komen om de kerstgeschiedenis te vertellen. 's Nachts

Illustratie uit: „Marietje.”

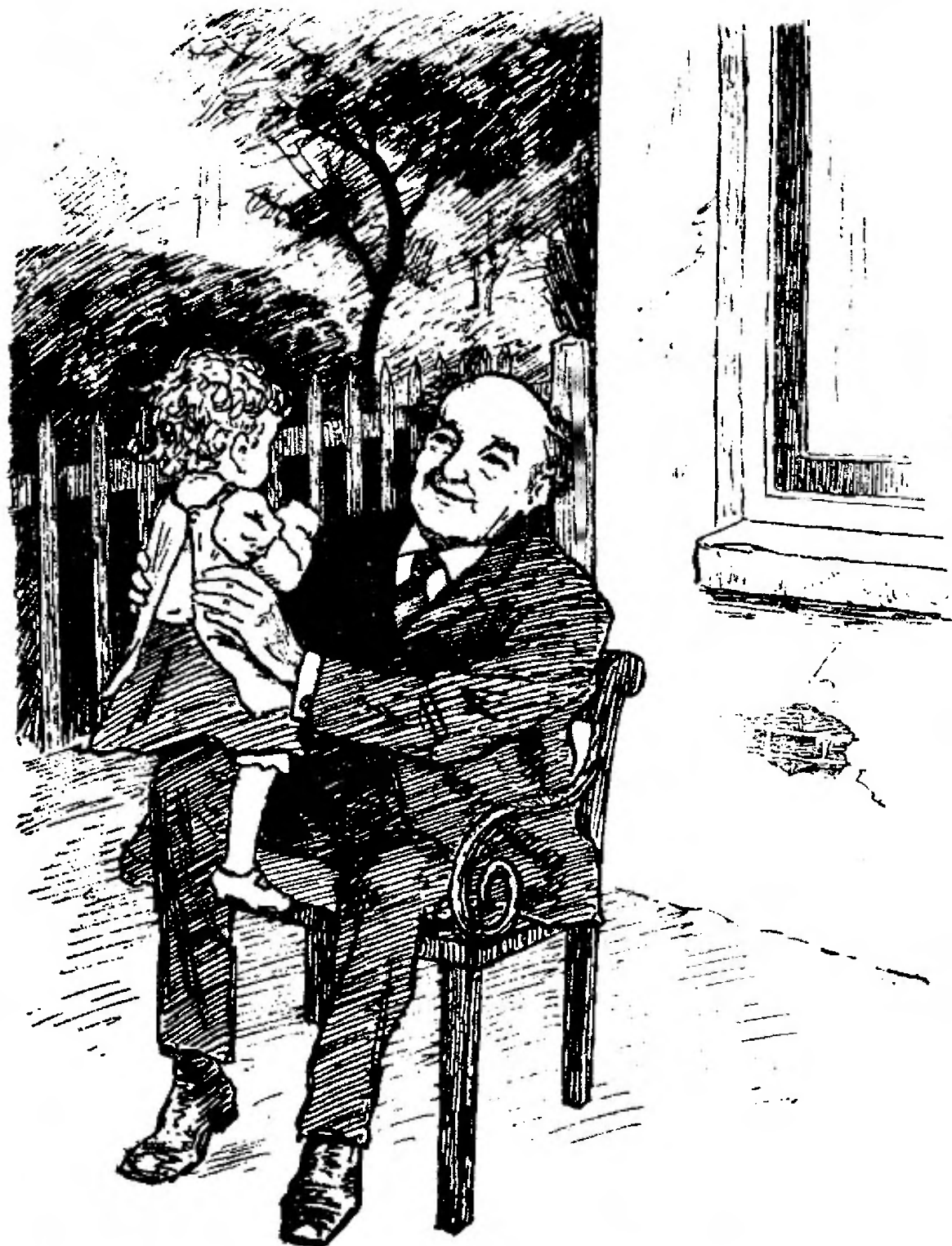
droomde Geesken. Ze zag kerstboomen voorbij haar huisje dragen en woonde 't feest bij in de woning van den „Meneer”, waarbij 't

kindje van Bethlehem geheel werd vergeten. Toen ze weg wilde gaan zonder gezien te zijn, stond de Heiland achter haar, die evenals zij de kerstfeestviering had gadeslagen. Ook het kerstfeest bij den rijken boer zag ze in haar droom. Maar ook daar was geen plaats voor het kindeke in de kribbe.

Nog vol van haar droom ging Geesken den volgenden dag naar de woning van vrouw Kraller. Ze vertelde daar van den Heiland En er rustte een zegen op dit *Kerstfeest met het dorre boompje*.

30. **Marietje** door H. GORDEAU, voor meisjes van 8—12 jaar.

Marietje, een ziekelijk zwak meisje, dat zich reeds vertrouwd had gemaakt met het denkbeeld van een vroegen dood, krijgt op eens een hevig verlangen beter te worden en gezond te zijn als andere kinderen. Toen ze in den strijd, dien deze begerte veroorzaakte, had overwonnen, wilde Marietje graag kerstfeest vieren met het viertal kinderen van de werkvrouw, die met al hun gezondheid toch ongelukkiger waren dan zij, omdat ze den Heer Jezus niet kenden. Op dat kerstfeest voelden verscheidenen zich overgelukkig, vooral Marietje. — Kort na Nieuwjaar werd ze begraven.

Illustratie uit: „Marie's Moes.”

31. **Marie's Moes** door H. STREEFKERK, voor jongens en meisjes van 8—10 jaar.

Marie's Moes is ernstig ziek. Als oudste voelt ze de verantwoordelijkheid, die thans op haar rust, om voor haar jongere broertjes

en zusje te zorgen. Ze gaat er mee naar het bosch, waar de kleine Nelly in een onbewaakt oogenblik onder het zand bedolven raakt. Angst, tot ze de kleine terugvinden, daarna zelfbeschuldiging, maar ook dank aan God, die altijd bewaart, zelfs al verzuimen we soms onzen plicht.

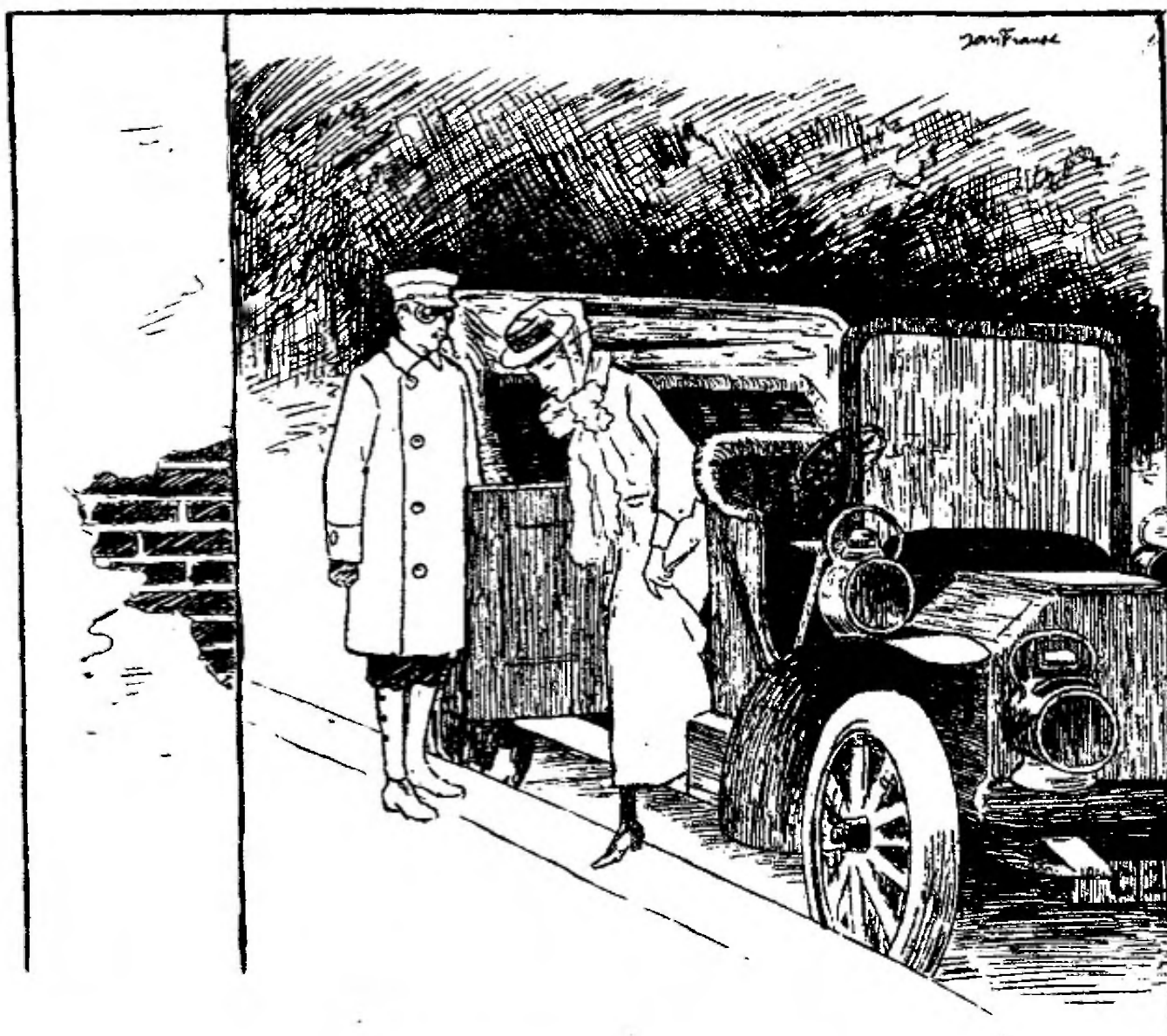
Marie bidt nu des te meer om het herstel van Moes, die ze nu nog meer voelt niet te kunnen missen.

Oom, bij wien ze tijdelijk thuis zijn, vertelt haar van een koning, die door een droom leerde zeggen: „Niet mijn wil, maar de Uwe geschiede”.

Moes sterft en Marie, hoewel diep bedroefd, troost zich met de gedachte, dat Moes in den hemel is en dat Gods wil altijd goed is.

32. Kees' aquarium door H. STREEFKERK, voor jongens van 10—12 jaar.

Kees houdt veel van dieren. Meester heeft van een aquarium verteld en Kees maakt er een van een oude teil, waarin hij allerlei vischjes en andere diertjes uit de sloten verzamelt.

Illustratie uit: „Kees' aquarium.”

Op een goeden dag fietst hij met z'n neefje door een bosch en vindt daar iemand, die een ongeluk gehad heeft met de fiets en een been gebroken heeft. Ze brengen den verongelukte naar een naburig huisje en vernemen daar, dat het „de Baron” is. Kees krijgt van den dankbaren Baron een heusch aquarium, zeer mooi in z'n soort.

Als Kees eens met een paar vrienden een boodschap moet doen, raken ze aan het spelen in het bosch. Ze komen op de heillooze idee een vuurtje te stoken. Het bosch raakt in brand. Daardoor verbrandt ook het huisje van Koster, wiens vrouw ernstig ziek is.

Kees heeft innig berouw. Hij wilde alles doen, om het gestichte kwaad te herstellen, maar....

De meester komt op de gedachte een bazar te houden en voor de opbrengst daarvan vrouw Koster in de gelegenheid te stellen, nieuw huisraad te koopen.

Kees bracht zijn aquarium. 't Kost hem moeite ervan te scheiden, maar was 't ongeluk niet door zijn onvoorzichtigheid veroorzaakt?

Op den bazar algemeene belangstelling voor het aquarium, dat aan den meestbiedende zal verkocht worden.

Verschillende „jongeheeren” vlassen er reeds op. Daar komt een briefje van een onbekende, dat een buitengewoon hoog bod inhoudt.

Later blijkt die onbekende „de Baron” te zijn, die Kees het aquarium teruggeeft.

33. Er op of er onder door J. L. F. DE LIEFDE, voor groote jongens.

De fabriek zet om vier uur stop. 't Is de eerste keer, dat Loo, de aanvoerder van „de club” Coen meevraagt. Tot nu toe hadden ze hem gesard, „dat hij nog niet rooken mocht van zijn moessie en al bleek werd als hij een pittigen vloek hoorde”; verder hem links laten liggen. Coen moet op zijn kleine broertje passen en neemt hem mee. Opeens blijkt het ware doel van dezen tocht: appels stelen. Het zweet breekt Coen uit. Zal hij terugkeeren? Zeggen, dat *hij* daaraan niet meedoet? De moed ontbreekt hem. Loo is een kwade tegenstander. Coen wordt op post gezet en Loo neemt kleinen broer mee den moestuin in.

Op het landgoed is echter inkwartiering. De jongens vluchten. Coen wordt op de hielen gevolgd door een huzaar, maar ontkomt. Als hij zijn makkers vindt, is echter zijn broertje niet bij hen. Hem hebben ze achtergelaten. Coen moet zichzelf op het landhuis gaan aanmelden als de schuldige om zijn broertje te bevrijden. Ge-

volg van zijn eigen lafheid om niet terstond te breken met het kwaad. Voor een kolonel wordt hij gebracht, een gebieder met strengen mond en vuur in de donkere oogen. Coen smeekt: „Mijnheer, *ik* heb het gedaan. Mijn kleine broertje niet. Mag *hij* naar moeder gaan?”

Die schuldbekentenis treft den strengen overste. Broer mag gaan en ook Coen wordt vrijgelaten. 't Is een middag van strijd tegen het eigen Ik, van laf bezwijken eerst, maar.... van overwinning daarna. *Met Gods hulp, dat voelt Coen.* Dit voorval voert hem terug tot God. Tot zijn bijbeltje, waarin tot zijn verrassing dingen staan, „die precies op je eigen leven passen”. Nu begint het getreiter van Loo eerst recht. Een verworpene is Coen.

Dan breekt op een morgen de boor van Coen's machine. Dat beteekent zich melden bij den magazijnmeester, maar ook verlies van loon. Loo biedt hem een gestolen boor aan, als.... Coen hem geld leent om te dobbelen. Coen voelt echter waar het om gaat. Niet om een boor. Niet om geld, maar „om goed of kwaad.” „Overwin het kwade door het goede.” Dát had het bijbeltje hem gezegd. 't Is een harde strijd, maar dezen keer bezwijkt Coen niet. Hij weigert. Loo

Illustratie uit: „Er op of er onder.”

is woedend. De anderen drijven den spot met zijn brave onnoozelheid, maar plotseling treedt er één naar voren, die zegt: „Coen heeft gelijk. *Ik ga met jou mee.*”

Zoo krijgt Coen een makker. Beide jongens voelen, dat „ik ga met jou mee” niet alleen beduidt: „We moeten denzelfden kant op naar huis.”

Dat het slaat op onzichtbare wegen. Den eenen, die leidt naar „de hemelstad”. Den anderen, die naar het verderf voert.

Dankbaar, met vrede in het hart, keert Coen naar huis terug.

UITGAVEN VAN 1916.

1. **Van kerstlichtjes** door HERMANNA, voor jongens van 8—11 jaar.

Bij 't plagen van oude „malle” Mietje, komt Kees zelf leelijk te pas en moet de Kerstdagen in een donkere bedstee, bij vreemden doorbrengen. Toch wordt het, nadat hij alles berouwvol heeft opgebiecht, nog een gelukkig Kerstfeest voor hem, want de Kerstlichtjes, die 't overal licht en vroolijk maken, schijnen nu ook in *zijn* hart, ook wanneer de Kerstboomkaarsjes lang reeds zijn uitgedoofd.

Correspondentieblad v. d. Ver. Chr. Onderw. in Ned., Dec. '16.
Aanbevolen.

Het Kind, 9 Dec. '16.

Gaarne aanbevolen.

Chr. Familiekring, Off. orgaan v. d. Ned. Zondagssch. Vereen. Dec. '16.
Aardig, vlot geschreven verhaaltje.

De Wekker, Nov. '16.

Bijzonder aardig.

2. **Hoe Wim meehielp** door HERMANNA, voor jongens van 7—9 jaar.

Wim helpt toch nog mee aan den zendingsbazaar, al is hij maar een arm jongetje, dat niets heeft te geven dan twee kleine, magere konijntjes — „veel te minne bestjes om te verkoopen.” Nu, ze worden dan ook niet verkocht, maar tóch verdient Wim er veel geld mee. Hoe? — Ja, dit mogen moeder en grootmoeder eerst ook niet weten; 'tis een geheim tusschen zijn juffrouw en hem. Niemand is te klein om wat voor een ander te doen, „maar niemand te arm ook.” Dat dit zoo is, ziet Wim tot zijn groote blijdschap.

De Schatkamer, Dec. '16.

Heel goed.

Het Kind, Dec. '16.

Gaarne aanbevolen.

Chr. Familiekring, Off. orgaan v. d. Ned. Zondagssch. Vereen. Dec. '16.
Vlot geschreven verhaal.

Chr. Onderwijzer, Nov. '16.

Bijzonder aanbevolen.

De Wekker, '16.

Bijzonder aardig.

3. De goudleeren schoentjes door HERMANNA, voor meisjes van 7—9 jaar.

Elsje wil de kleine meisjes uit het Weeshuis, die bij haar op visite zijn, wel graag iets van haar moois laten kiezen, maar — als 't er op aan komt echt lief tegen Jeantje, 't nieuwe weesje, te zijn, speelt de jalouzie haar parten. Gelukkig behaalt de liefde toch weer de overwinning: Jeantje mag de poppeschoentjes, waar ze zelf zoo haar hart opgezet heeft, omdat zij ze, samen, met moeder, gekocht heeft, best hebben en ze wil moeder zelfs wel een middag heelemaal afstaan aan de weesjes, die zooveel moeten missen.

De Schatkamer, Dec. '16.

Een alleraardigst boekje voor kleine meisjes.

Correspondentieblad v. d. Ver. Chr. Onderw. in Ned., Dec. '16.

Aanbevolen.

Het Kind, Dec. '16.

Gaarne aanbevolen.

Chr. Familiekring, Off. orgaan v. d. Ned. Zond. Vereeniging. Dec. '16.

Aardig, vlot geschreven verhaal.

's Levens opgang, 1 Mei '17.

Werkelijk aanbevelenswaard.

De Wekker, '16.

Bijzonder aardig.

4. Pau's kerstgang door HERMANNA, voor meisjes en jongens van 10—13 jaar.

Kleine Pau, met zijn warm, eenvoudig-vroom hartje, die zich zoo eenzaam voelt, nu moeder zoo'n tijd voor haar gezondheid van huis is, gaat er op den avond vóór Kerstmis voor 't eerst met de groote zussen mee op uit om Kerstliederen te zingen, zooals 't de gewoonte is in hun dorp. — 't Heeft heel wat in gehad, want zij wilden Pau, die „zoo leelijk zingt als een kraai”, eerst volstrekt niet mee hebben. — Hoe Pau in den donkeren nacht van de anderen afraakt, een schitterende ster volgend, meent bij de herders te zullen komen, „de herders, de nachtwake houdend, bij de kudden” — en ten slotte, in zijn eenvoudigheid, door zijn kunsteloos, maar echt gemeend zingen, 't hart verkwikt van een oud vrouwtje, dat te veraf woont om ooit Kerstzangertjes bij zich te krijgen, wordt ons verder in dit verhaal verteld.

's Levens opgang, 1 Mrt. '17.

Zeer diep gevoeld en voor kinderen om nooit te vergeten.

Correspondentieblad Ned. Kinderbond, Jan '17.

Een aandoenlijk geschiedenisje.

Chr. Onderwijzer, Nov. '16.

Bijzonder aanbevolen.

Het Kind, Dec. '16.

Bijzonder aardig.

Corr. blad v. d. Ver. Chr. Ond. in Ned., Dec. '16.

Aanbevolen.

Chr. Familiekring, Off. orgaan v. d. Ned. Zond. Vereeniging, Dec. '16.

Vlot geschreven verhaal.

5. Poppelijntje door W. A. G. J. GILLES, voor jongens van 7—9 jaar.

De frisch opgegroeide Goos en zijn teere, slecht etende zus Leen leven angstig moeders ziekte mee.

... „Als moeder kuchte, zette Goos direct een streepje op zijn

„lei; als moeder hoestte, dan zette hij een heele dikke streep. Goos en Leen begrepen heel goed dat moeders ziekte een ziekte was van kuchen en hoesten en waren dolblij als er een dag was met minder dan dertig streepjes op de lei van Goos.”

Omdat Goos zoo kern-gezond en speelsch is, is de stille trots van vader en familie voor dien robbedoes vanzelf strakker dan de innige liefde waarmee teere zus omringd wordt.

Goos houdt van zijn zus, is gauw geraakt over het ingebeelde voortrekken van zus en zijn jaloerschheid gaat over in felle boosheid, als oom Joost aan ziek moedertje schrijft:

„En eet de blanke-blij-blonde pop goed?

„Ze moet nog meer eten dan de robbedoes”.

Goos is bedroefd over zijn scheldpartij van *poppelen* en *pop-ruk-op*. Hij durft nu niet voor zijn moeder bidden.

„Toen vader het kleine lampje had weggenomen en de slaapkamer heel donker was, bad Goos ook voor zijn moeder. Maar hij wist niet hoeveel streepjes er op zijn lei stonden.

Moeder gevoelt dat ze sterven gaat en schrijft in het boek van Goos, dat de Heer altoos voor hem zal zorgen. Als vader ontroerd moeders laatste woorden leest „lag moeder blij lachend in den lagen breedsten stoel, maar haar oogen waren gesloten. Toen begreep vader „dat moeder naar den Hemel was.” Bij al zijn smart over moeders sterven heeft Goos meelij met zijn zus, omdat in haar boek moeder niet had kunnen schrijven.

„Hij zou aan vader vragen of deze wilde schrijven in het boek van zus.

„Voorzichtig — als was hij bang om moeder wakker te maken, ging hij naar de tafel en sloeg het boek van zus open. Warme blijdschap sprak uit Goos z'n huilende oogjes. Met het geopende boek ging hij naar vader en wees zus op het ééne woord, door moeder nog geschreven. Moeder was dus wel begonnen in het boek van Leen. Terwijl Goos zijn zus kustte en nog eens pakte, las vader met trillende stem moeders laatst geschreven woord: *voor mijn poppelijntje.*”

Het Kind, Dec. '16.

Schoon van gedachte en uitvoering.

Chr. Familiekring, Off. org. v. d. Ned. Zondagssch. Ver. Dec. '16.
Aanbevolen.

6. Stompejan door W. A. G. J. GILLES, voor meisjes en jongens van 11—12 jaar.

De rustige dorpskring houdt veel van Jan en zijn geitevrind, behalve de gierige boer van Zalingen.

„En almaardoor — almaardoor — kon je de zeurderige stem van Jan hooren.... drie cent voor de beenen.... vier cent voor de bonte vodden.... negen cent voor de witte vodden.”

Hoe Voddejan een Stompejan is geworden?

„Twaalf zakken waren al berstens vol. Net dat hij met een nieuwen zak zou beginnen, kwam een ouwe dikke rat onder de witte vodden vandaan en liep over Jan zijn rechterklomp — achterom een zak met witte vodden, recht toe naar den bak met beenen. Hup — hup — sprong die brutale rat in den bak, — hup — hup — uit den bak.... net dat Jan bukte om zijn klomp te grijpen en daarmee dien brutalen rakkerd dood te gooien, was de venijnige rat hem voor.... beet hem in den pots.”

De dorpsvreugde is groot als Jan hersteld uit het Ziekenhuis komt, de stille jammer over zijn afgezetten rechterarm wordt openlijke blijdschap als de burgemeester aan Jan een houten onderarm geeft. Alleen boer van Zalingen blijft vijandig tegen Stompejan, jaagt hem zelfs van zijn erf af, tot grooten schrik van de boerin en het

dochtertje Annemie. De dorpsdominé had schertsend geklaagd over den zieken kerk-organist en wou nu een jongensmuziekkorps hebben. De dorpsjongens vatten dominés wenk ernstig op en Stompejan wordt leider van het muziekkorps „omdat hij met zijn houten arm frisch kon zwaaien.” Op oudejaarsavond wordt de stampvolle kerk ontroerend verrast door den zachten zang van de mondorgels.

„Met den dominé was de geheele kerk één en al verwondering. „O, wat was die muziek zacht en welk een teere natrilling in de „kerk als de versregel uit was. Bewegingloos stond de dominé klaar „om te bidden — alle mannen stonden klaar met gesloten oogen en „gevouwen handen en alle moeders en zusters zaten al met d'r oogen „dicht.... en nu die teere muziek.... Moeder van Zalingen durfde „niet omzien, maar Annemie wel. Ze deed het te gauw — de bovenste „stooft schoof mee om — gleed van de onderste af. — Annemie maakte „een slag op den grond. D'r hartje beefde, ze had leven gemaakt „onder die zachte muziek. Even, heel even, had Stompejan omgekeken, „doch met blijden lach.”

Annemie is ernstig ziek geworden door den schrik over het leven maken in de kerk.

„Ze neuriede almaar door — nog zachter dan de zachte kerk- „muziek — de slotregels van het eerste lied — *niet geklaagd* — *niet „gevraagd naar den andren morgen* en dan kwam ze niet verder. „Haar lichaampje schokte dan twee — drie keer — haar half geopend „mondje stamelde dan *boem*. Die boembonzing maakte Annemie „dan wakker.”

De dokter kwam wel driemaal per dag en vreesde het ergste. Ten einde raad zei moeder van Zalingen dat haar man Stompejan moest halen met zijn zacht muzieking. Dat durfde de boer niet. Hij ging nu aan de gemeenteontvanger vragen of diens zoontje mocht komen. Het mooie plan om Marten en zijn vrindjes naar Blommestein te sturen mag niet doorgaan omdat de bengels den boer hebben bespot. De gemeenteontvanger zendt nu Stompejan. Die durft de huiskamer van boer van Zalingen niet binnen, blijft in het donkere voorportaal staan.

„Daar begon Annemie weer te schreien, door dat bonzen in haar „hoofd. Toen liet Stompejan de kamerdeur maar dicht en klopte ook „niet. Zacht zong zijn muziek in het donkere portaal. De twee verzen „van de kerk werden o zoo teer door Stompejan zijn mondorgel „gezongen. Binnen hoorde boer van Zalingen het. Wat speelt Marten „van den ontvanger toch mooi, dacht hij, en meteen keek hij naar „Annemie. Moeder van Zalingen hoorde de zachte muziek ook — „wat was ze blij. Maar Annemie bleef maar schreien. De zachte „muziek van de kerkverzen begon weer.... bleef maar zacht zingen, „o zoo teer en dan die natrillingen. Annemie stak d'r mollige handjes „op — schreide nog wel — maar toch veel minder. De zachte muziek „van de kerkverzen zong maar aldoor in het donkere portaal. Anne- „mie werd stil.... opende d'er oogjes en hoorde nu nog beter die zachte „muziek van de kerk. „Moes.... moes.... de zachte muziek van „Stompejan. Eventjes lachte de kleine. Toen ging ze slapen — rustig.

Oververmoeid sliepen boer van Zalingen en zijn vrouw zoo vast, nu Annemie zoo rustig sliep — dat ze de noodklokken niet hoorden. De dijk was doorgebroken en het heele dorp onder water. Stompejan en zijn familie hadden al een veilige plaats gevonden in de kerk. De groote mannen gingen uit om te redden.

Stompejan gevoelde zich ook sterk en groot en stormde naar het huis van boer van Zalingen, waar alles nog rustig sliep, al stroomde het water al door huis en stal.

Stompejan sloeg de ruiten stuk en nam Annemie uit d'er bedje mee, roepend: „Kom mee.... kom mee.... naar buiten.... ik.... neem.... Annemie.”

De weg van het boerenerf tot den hoogen dijk was wel driehonderd meter.

Met zijn kostbare vracht stormde hij door 't water. Maar zijn linkerhand verstijfde en werd machteloos. Zijn houten arm stak hij onder den band van Annemie d'er nachtjurk. „Dubbele weldoener is toch de Heer,” die houten arm kon niet verstijven.
„En onder aan den dijk, vlak bij de dijktrappen, jubelde Stompejan „tegen den storm in: Ze is er.... Annemie is er.... ze is er.... „ze is gered.

Correspondentieblad v. d. Ver. Chr. Onderw. in Ned. Dec. '16.
Aanbevolen.

Het Kind, Dec. '16.
Een mooi gegeven.

Chr. Familiekring, Off. org. v. d. Ned. Zond. Vereeniging. Dec. '16.
Aanbevolen.

7. Gewone jongens door HENRI HOOGLANDT, VOOR jongens van 10—12 jaar.

De schrijver heeft met opzet tot titel gekozen: *Gewone jongens*. Het is zoo'n beetje mode geworden om in de jongensboeken allerlei fantastische dingen te doen gebeuren en allerlei dolle streken te laten uithalen. In dit boekje wordt het alledaagsche leven, het heel gewone dorpsleven beschreven, dat toch, als het goed bekeken wordt, volstrekt niet vervelend en dor is. De jongens gaan visschen, spelen met hun hond, houden een verjaarpertijtje, maar vermaken zich daarbij evengoed als de helden in bovengenoemde boeken bij hun twijfelachtige pretjes. De taal is overal jongenstaal; zooveel mogelijk is in „slang” geschreven, zonder ruw te worden.

Zendingsblad, Dec. '16
Bijzonder aanbevolen.

Het Kind, Dec. '16.
Geen gepreek, en toch is het heele boek één predikatie van hou en trouw.

8. Echt gebeurd door J. L. F. DE LIEFDE, VOOR meisjes en jongens van 8—11 jaar.

Ze waren bij Grootmoeder in het hofje, Wim, Jootje en Bram, hun vriendje. Elken Zondag kwamen ze in dat aardige kleine kamertje. O.a. hing er een heel oud schilderijtje, dat Elia voorstelde bij de beek Krith. Bram, die nog niet lang op de Zondagsschool was, merkte heel nuchter op: „O, dat is lang geleden gebeurd. Nu gebeuren er geen wonderen meer.”

Dat kon Jootje niet verdragen en ze vraagt: „Grootmoeder, heeft u wel eens een wonder *beleefd*?”

Het oude gezicht onder het mutsje werd o, zoo ernstig en toch leek het wel te stralen van blijde herinneringen. „De menschen meenen, dat ze niet meer gebeuren, omdat zij ze niet zien”, sprak ze rustig en toen begon ze te vertellen, het verhaal, dat „echt gebeurd” was. Hoe in' moeilijke dagen van armoede hun geloof het bijna niet uit had kunnen houden, maar God toch de uitkomst had gezonden, 't Was een eenvoudige geschiedenis en toch klinkt zacht in de stilte van het kamertje, heel eerbiedig en bijna trillend van ontroering, Jootjes stem: „Het is werkelijk een *wonder*.”

School m. d. Bijbel, Nov. '16.
Bijzonder goed voor kinderen van een jaar of tien, elf.

Het Zendingsblad, Dec. '16.
Bijzonder aanbevolen.

Correspondentieblad v. d. Ver. Chr. Onderw. in Ned., Dec. '16.
Zeer aanbevolen.

Het Kind, Dec. '16.

Onmiskkenbaar talent.

Chr. Familiekring, Off. orgaan v. d. Ned. Zond. Vereeniging. Dec. '16.
Van harte aanbevolen.

9. **Beter zoo** door J. L. F. DE LIEFDE, voor meisjes en jongens van 9—11 jaar.

Ze mochten om een prijs werken en Henk was er opgewonden van. Vóór hij naar school gaat, wipt hij nog even naar de keuken, waar Moeder alleen is. Ze ziet wel wat hij haar vragen wil en toch niet uitspreekt. „Ja, Moeder zal aan je denken.” Henk weet wat dat beteekent, als Moeder aan je „denkt”. Dan bad ze voor je. Op school wordt het een zware strijd. O, die som! Zoo'n lange. En zoo'n nare, met zooveel breuken! Karel weet het antwoord en sommigen, ook Wim, Henk's buurman, schrijven het getal 385 zóó maar achter hun berekening. Henk kan er niet anders dan 383 uit krijgen. Hoe kon het toch zóó verkeerd afloopen, Moeder *dacht* immers aan hem. Maar.... „zooals de Heer het doet, is 't goed.” *Dat* had Moeder ook gezegd. Moe en hopeloos loopt Henk naar huis, naar Moeder om troost.

„Eerlijk fout is beter dan valsch goed,” zegt Moeder. „Denk je dat de Heer den prijs ook aan Wim en Karel zou geven?”

„Nee, maar Meester wel,” antwoordt Henk. En toch bidt hij 's avonds of de Heer hem helpen wil om het „zóó goed” te vinden.

't Werd een groote spanning. Meester laat Karel voor het bord de som uitwerken en.... het heele bedrog komt uit. Karel weet met zijn figuur geen raad. Henk en twee meisjes, die de som ook „eerlijk fout” hadden, kregen een prijs. Henk draaft met zijn schat naar huis en hij kon het best begrijpen, dat Moeder de tranen in de oogen kreeg. Het was een groote gebeurtenis. 't Was „beter zóó.” Maar toch.... al had Karel den prijs gewonnen en hij niets, hij zou geen spijt hebben van zijn 3. De Heer mocht die drie zien. „*Eerlijk fout* was beter dan *valsch goed*.”

Het Zendingsblad, Dec. '16.

Bijzonder aanbevolen.

Het Kind, Dec. '16.

Hoe genoot ik van „Beter zoo”.

Chr. Familiekring, Off. orgaan v. d. Ned. Zond. Vereeniging. Dec. '16.
Gaarne aanbevolen.

10. **Truusjes platen** door A. N.—S., voor meisjes van 7—10 jaar.

Moeder weet, dat Truusje graag 's avonds voor ze inslaapt nog een beetje ligt rond te kijken. Ze hangt nu een mooie bijbelsche plaat bij 't bedje van haar kind en als Truusje is uitgekeken en uitgevraagd en uitgedacht, verrast moeder haar telkens door een nieuwe. Eens op een avond als Truusje heeft gejokt, is juist weer de plaat verwisseld. Als Truusje de plaat goed bekijkt en ziet, dat 't Jezus is, die zijn armen om de kinderen heenslaat, voelt ze, dat ze nu toch zoo dicht niet bij Hem zou durven zijn. Als moeder komt, stort ze haar hartje uit.

School m. d. Bijbel, Nov. '16.

Heel goed voor kinderen van een jaar of 10.

Correspondentieblad v. d. Ver. Chr. Onderw. in Ned., Dec. '16.
Aanbevolen.

Het Kind, Dec. '16.

Heel goed, heeft mijn bewondering.

Chr. Familiekring, Off. orgaan v. d. Ned. Zond. Vereeniging. Dec. '16.
Zonder voorbehoud aanbevolen.

11. **Wat het turfschip bracht door A. N.—S., voor jongens van 10—12 jaar.**

't Is heel moeilijk voor Tom om weken te liggen en geduld te oefenen, als je gewend bent om zoo heerlijk wild te spelen en de held van de jongens te zijn. — Op een Zondagmorgen als moeder en Tom samen thuis zijn, verteld ze hem Davids geschiedenis.

„En wanneer was David grooter held, toen hij den reus versloeg of toen hij zichzelf overwon en 't leven van den slapenden koning spaarde, die was uitgetrokken om hem te dooden.”

Tom begrijpt wel wat moeder wil zeggen, maar....

Een heerlijke afleiding brengt hem 't turfschip, dat voor zijn huis in 't kanaal ligt. De vroolijke vriendschap met Sjoerd, hun concert, de avond in 't roefje en 't verhaal van den schipper, alles helpt mee om hem dapperder en opgewekter te maken.

Het Zendingsblad, Dec. '16.

Bijzonder aanbevolen.

Chr. Familiekring, Off. org. v. d. Ned. Zond. Vereeniging. Dec. '16.

Zonder voorbehoud aanbevolen.

De Wakker, Nov. '16.

Een boek, dat iedere jongen met plezier zal lezen.

12. **Kerstkaarsjes door E. PALMA,**

Het Kind, Dec. '16.

Best verteld.

13. **Van donkere dagen door W. BLOMBERG—ZEEMAN,**
voor meisjes van 12—16 jaar.

„Van donkere dagen” door W. Blomberg—Zeeman, is een geschiedenis van een paar Belgische vluchtelingen, een klerk, (Bissot) met een aan zijn zorgen toevertrouwd meisje, Françoise Metel. Zij vinden een onderkomen bij een familie-lid van Bissot, die een meisjes-kostschool heeft. Door Bissot's heerlijk, kinderlijk geloof en vooral ook door den omgang met Mieke Tersteeg wordt Françoise gevormd tot een opofferende dochter, die moedig naar België terugkeert om het leven van haar invaliden vader dragelijker te maken.

School m. d. Bijbel, Nov. '16.

Voor oudere kinderen, 12 jaar en ouder een bijzonder mooi werkje dat ik hartelijk aanbeveel.

Correspondentieblad v. d. Ver. Chr. Onderw. in Ned., Dec. '16.

Aanbevolen.

's Levens opgang, Mrt. '17.

Geknipt voor Zondagsschool-lectuur.

Correspondentieblad Ned. Kinderbond, Jan. '17.

Fijn beschreven.

Chr. Schoolblad, Dec. '16.

Zeer geschikt voor groote kinderen.

14. **Wim en Mien door W. BLOMBERG—ZEEMAN, voor meisjes en jongens van 6—10 jaar.**

„Wim en Mien” door W. Blomberg—Zeeman, is de geschiedenis van een tweeling, die elkaar door onverdraagzaamheid het leven moeilijk maken. Hun vader is Kaptein ter Zee en moeders opvoedingswerk dus dubbel zwaar. Wim mag een hondje hebben. Op zekeren dag raakt het onder een verhuiswagen en zwaar gewond brengt Wim het arme diertje thuis. De zorg over het hondje brengt broer en zus tot elkaar. Ze peinzen over een veearts en Mien stelt haar spaarpot daarvoor beschikbaar. Wim voelt nu, wat zijn zusje voor hem is.

Het hondje geneest, maar de liefde tusschen broer en zus vergaat nimmermeer.

Het Zendingsblad, Dec. '16.

Bijzonder aanbevolen.

Het Kind, Dec. '16.

Een allerliefst kinderlijk boekje.

Correspondentieblad Ned. Kinderbond, Jan. '17.

Fijn beschreven.

15. **Lucius** door A. L. GERRITSEN, voor meisjes en jongens van 12—15 jaar.

Lucius, een jonge christen-slaaf en Demetrius, zijn meester, zijn op weg naar Rome. Een ongeluk noopt hem herberg te zoeken op een landgoed, waar een vriend van Demetrius blijkt te wonen. Lucius predikte Christus aan de daar aanwezige slaven. In Rome gekomen, wonen Lucius en zijn meester op de markt een verhoor bij, dat christenen werd afgenomen, waarna de ongeloovige wijsgeer Demetrius aan Lucius de vrijheid schenkt. Na een overrompeling van de christenen in de catacomben, waarbij hun bisschop werd gedood, verlaat Lucius Rome en keert daar eerst terug nadat de vervolging heeft opgehouden. Treffend zijn de ervaringen van Lucius op zijn zwerftochten. Kort na zijn terugkeer in de wereldstad werd hij geroepen tot voorganger van de kleine gemeente op het landgoed, waar hij het eerst tot de slaven had gepredikt.

De Nederlander, Dec. '16.

.... niet het minste uit de Serie.

School met den Bijbel, Nov. '16.

Aanbevolen voor oudere kinderen.

'k Zou wel willen, dat boekjes als deze, die hun inhoud aan de geschiedenis ontleenen, een grooter procent onzer Zondags-school-uitgaven vormden.

OORDEEL VAN DE PERS OVER DE GEHEELE SERIE.

De Nederlander, Dec. '16.

De entrée is gelukkig.

De inhoud: ook deze is over 't geheel van zeer goede kwaliteit.

De Standaard, Nov. '16.

Een zeer aangename indruk maakt dit complex boekjes.

De Wachter, Dec. '16.

Geschikte lectuur voor klein en groot.

's-Gravenhaagsche Kerkbode, Nov. '16.

De boekjes zijn mooi in één woord mooi, inhoud en uiterlijk is van het beste, wat ik op dat gebied ken.

's Levens opgang, Mrt. '17.

De lijn van het verhaal in àl deze boekjes van deze serie is altijd goed.

De Banier, April '17.

Een serie boekjes waarop we gaarne de aandacht vestigen van hen, die degelijke lectuur zoeken, zeer goedkoop.

Nieuw kerkelijk weekblad, 14 Dec. '16.

Gezellig geschreven en heel goed geïllustreerd.

Chr. Volksblad, Dec. '16.

Wij bevelen ze zeer hartelijk aan.

De Zondagsschool, Nov. '16.

Natuurlijk is het een mooier dan het ander, maar er zitten magneetjes in alle.

De Hope Israëls, Dec. 16.

Met vreugde begroeten wij deze uitgave... goed uitgevoerd... maakt met deze boekjes kennis! Er is verscheidenheid voor elken leeftijd.

GOEDE LECTUUR

VOOR ERNSTIGE EN DEGELIJKE GEZINNEN VINDT MEN IN:

MIJN BIBLIOTHEEK

ONDER REDACTIE VAN:

J. C. WIRTZ Cz.

TOT HEDEN VERSCHENEN IN DEZE BIBLIOTHEEK:

No. 1. **J. L. F. de Liefde**, EEN ZOMER AAN ZEE. *3e druk.*
Gebonden *f* 1.60

Stichtsche Courant.

. . . . spant de aandacht der kinderen van de eerste tot de laatste bladzijde.

School m. d. Bijbel.

Mej. de Liefde is een fijn voelende speurster in 't zieleleven der jeugd, wijl ze, als kunstnares haar ziel heeft kind weten te houden 't Leesuertje is een genot geworden voor de jongelui, zooals 't dit nog nooit was

Ons Huis (Rozenstraat, Amsterdam).

Warm aanbevolen voor kinderen van 10–12 jaar.

Een boekje, zoo vol natuur, dat het blijkbaar niet gemaakt, maar ontstaan is.

De Amsterdammer (groene).

. . . . Wat ik in haar prijs is, dat zij, onder goddelijken invloed of niet, alles bij de kinderen van binnen uit laat gebeuren. Haar sujetten zijn lang geen marionetjes, zelfs niet in Gods hand, en dat is veel waard

Paedagogisch Tijdschrift.

. . . . dat in onze kinderlectuur maar weinig boeken zijn aan te wijzen, die als kinderboek zulke groote verdiensten hebben als dit."

= ALLE UITGAVEN VAN H. TEN BRINK TE ARNHEM. =

No. 2. **W. G. van de Hulst**, NIEK V. D. BOVENMEESTER.
4e druk Gebonden *f* 1.60

Christelijke Onderwijzer. (Ned.-Indië).

Een echt mooi jongensboekje.

Christelijk Schoolblad.

. . . . Dit is een der best geslaagde boekjes uit de Wirtz-Serie

De Standaard.

. . . . om van te genieten

Wij wenschen het alle jongens van 8-11 jaar in handen, en de meisjes mogen het ook wel lezen.

School met den Bijbel.

. . . . bevelen wij het als werkelijk, goede, degelijke, echt stichtelijke kinderlectuur voor huis en school van harte aan.

De Amsterdammer (groene).

Een boek voor onze jongens. Neen, maar! een boek 234 pag. groot, dat schrijver, tekenaar en uitgever alle eer aan doet. En onze jeugd zal er van genieten.

Paedagogisch Tijdschrift. (J. STAMPÉRIUS).

. . . . op meesterlijke wijze wordt ons de strijd in een kinderziel geschilderd.

No. 3. **Aletta Hoog**, VAN EEN EENZAAM, KLEIN MEISJE.
3e druk Gebonden *f* 1.35

School m. d. Bijbel.

Mooi beschreven. Een mooi boekje.

De Wekker.

. . . . pakt van het begin tot het einde. . . . Ze heeft slag van vertellen.

De Banier.

. . . . En de inhoud? Die is voortreffelijk. Mijn kinderen hebben er van genoten.

No. 4. **J. L. F. de Liefde**, BRUNO VAN JOOP. *3e druk.*
Gebonden *f* 1.35

De Amsterdammer (groene).

. . . . ik raad allen ouders en opvoeders hun kinderen met dergelijke lectuur meer vertrouwd te maken.

No. 5. **Bart van de Veluwe**, EEN STOEL VAN GOUD.
Gebonden *f* 1.10

De Standaard.

't Is het aanbevelen waard.

Stichtsche Courant.

.... Zal in onze schoolkringen haar weg vinden.

Christelijk Schoolblad.

.... bevelen wij gaarne aan.

No. 6. **Aletta Hoog**, EEN HOLLANDSCH MEISJE IN AMERIKA.
2e druk Gebonden *f* 1.35

De Standaard.

't Is een prettig boek, dat een heel gezonden Christelijken geest ademt.

Christelijk Schoolblad.

.... even volwaardig en gewild ook buiten de school.

No. 7. **J. M. Westerbrink—Wirtz**, ZWAK EN TOCH
MACHTIG Gebonden *f* 1.10

Stichtsche Courant.

Een echt Christelijke geest spreekt uit het verhaal, en prachtig wijst de schrijfster ons op de goede uitkomst van het vertrouwen op God.

No. 8. **J. L. F. de Liefde**, HET LICHTJE IN DE VERTE.
Gebonden *f* 1.10

School m. d. Bijbel.

Wij bevelen dit boekje gaarne aan.

De Wekker.

Een allerliefst boekken.

De Nederlander.

Deze schrijfster heeft wel diep in het kinderhart gekeken, en verstaat de kunst, wat zij zag uit te beelden zóó, dat de beelding ook de kinderen treft en trekt.

No. 9. **W. Blomberg - Zeeman**, HIJ ZORGT VOOR U.
Gebonden *f* 1.90

De Schatkamer.

Een frisch boek en een vroom boek in den eigenlijken zin, vol van kracht. Er gaat een adem van hoop door dit verhaal; er is overwinning in.

Christelijk Schoolblad.

Zeer gaarne bevelen wij dit boek als een gepast en zeer zeker welkom feestgeschenk of schoolprijs aan.

Ons doopsgezind Krantje.

Ouders moeten vooral niet verzuimen dit boek zelf te lezen ze weet te ontroeren.

Haarlemsch Predikbeurtenblad.

. . . . die zooveel belooft als deze schrijfster! Ik beveel het boek, zoowel om de inhoud, als om de strekking aan.

No. 10. **J. M. Westerbrink-Wirtz**, DE GLAZEN KNIKKER.
Gebonden *f* 1.35

De Christelijke onderwijzer. (Ned.-Indië.)

Een aardig kinderboekje.

Christelijk Schoolblad.

Een heel aardig boekje we houden ons overtuigd, dat de jeugdige leerlingen deze boekjes gaarne lezen.

No. 11. **G. J. en J. M. Wansink**, GEDICHTEN VOOR
JONGE LEZERS Gebonden *f* 1.65

Zwolsche Courant.

Een zeer aardige verzameling, met zorg gekozen.

Christelijk Schoolblad.

Aanbevolen als boekgeschenk voor grootere kinderen en aankomende jongelieden.

De Standaard.

Een kostelijke bundel.

Onze Vacatures.

. . . . maar zoo iets moois hadden we toch nog niet.

School m. d. Bijbel.

Een boekje waarna ik lang heb uitgezien, dat in een behoefte voorziet. Een uitstekende verzameling ik voel groote dankbaarheid voor zooveel goeds.

No. 12. **W. A. G. J. Gilles**, DE JONGE VERKENNERS.
Gebonden *f* 1.75

Van 12 zijn bij het verschijnen dezer circulaire nog geen recensies ingekomen.
